

Sygn. akt II W 14/13

((...)) 1/13)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2013 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Zaganiacz

Protokolant Dorota Bogusławska - Klimczak

po rozpoznaniu dnia 21 marca 2013 roku, 21 maja 2013 roku sprawy o wykroczenie

R. G.

syna K. i A. zd. D.,

urodzonego dnia (...) w Ś.

obwinionego o to, że:

w dniu 1 stycznia 2013r. o godz. 11.00 w miejscowości P. /woj. (...)/ kierował samochodem marki S. o nr rej. (...), będąc w stanie po użyciu alkoholu I – badanie 0,15 mg/l, II – badanie 0,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o wykroczenie z art. 87 § 1 kw

I. obwinionego R. G. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 87 § 1 kw, i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu 300 (trzysta) złotych grzywny;

II. na podstawie art. 39 § 1 kw w zw art. 87 § 3 kw odstępuje od orzeczenia wobec obwinionego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów;

III. na podstawie art. 118 § 1 kpw zasądza od obwinionego R. G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Świdnicy koszty sądowe obejmujące: kwotę 100 (stu) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków, a nadto kwotę 30 (trzydziestu) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 grudnia 2012 roku obwiniony R. G. bawił się na imprezie sylwestrowej, w trakcie której w godzinach od ok. 19.00 do północy wypił 5-6 drinków na bazie whisky łącznie ok. 300 ml alkoholu. Wcześniej tego dnia jadł nieregularnie, większy posiłek spożył dopiero wieczorem, ok. godz. 18.00, kiedy to zjadł zupę i drugie danie, jadł również w trakcie spożywania alkoholu. Wcześniej obwiniony, wiedząc, że następnego dnia przed południem będzie musiał udać się do pracy, sprawdził jaką ilość alkoholu może wypić, aby następnego dnia móc bezpiecznie prowadzić samochód i na podstawie danych dostępnych w Internecie dokonał stosownych obliczeń.

W dniu 1 stycznia 2013 roku obwiniony ok. godz. 11.00 w P. na drodze nr (...) obwiniony został zatrzymany przez patrol Policji, zaś przeprowadzone o godz. 11.15 badanie stanu jego trzeźwości ujawniło stężenie rzędu 0,15 mg/l alkoholu w

jego organizmie. Kolejne dwa badania przeprowadzone o godz. 11.17 oraz 11.42 zakończyły się odpowiednio wynikami 0,13 i 0,10 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowody:

- notatka urzędowa – k. 5,
- protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu – k. 6
- wyjaśnienia obwinionego – k. 8, 51

R. G. nie był w przeszłości karany sędownie.

Dowód:

- informacja o osobie z K. – k. 57

Obwiniony zamieszkuje w Ś., z zawodu jest kontrolerem ruchu lotniczego, jest zatrudniony na lotnisku we W.. W miejscu zamieszkania jest uważany za osobę niekonfliktową, nie nadużywającą alkoholu, cieszy się pozytywną opinią środowiskową.

Dowód:

- wywiad środowiskowy – k. 55-56

Obwiniony R. G. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodnie z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym, wskazując, że przystępując do jazdy nie miał świadomości, że nadal jest pod wpływem alkoholu stopniu skutkującym odpowiedzialnością prawną.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionego – k. 8, 51

Nadto Sąd zważył, co następuje:

W świetle przedstawionych dowodów wina i sprawstwo obwinionego R. G. w zakresie popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień obwinionego przyznającego się do winy oraz protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu z dnia 1 stycznia 2013 r. Obwiniony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie kwestionując swojej odpowiedzialności w tym zakresie. Jednocześnie złożył wyjaśnienia, w których wskazał, że spożywając alkohol w noc sylwestrową starał się go nie nadużywać i wypić taką ilość, która pozwoli mu następnego dnia prowadzić samochód w drodze do pracy.

Obwiniony w chwili zatrzymania przez funkcjonariuszy policji kierował samochodem znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając 1,15 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym stężenie to wykazywało przy kolejnych badaniach wykazywało tendencję spadkową – aż do dolnej granicy, która skutkuje odpowiedzialnością za wykroczenie z art. 87 § 1 kw. Fakt spożycia przez obwinionego alkoholu znajduje potwierdzenie zarówno w jego wyjaśnieniach, jak i w protokole użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania prawidłowości przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, tym bardziej, że ich wyników nie kwestionował również sam obwiniony.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd stwierdził, że swoim zachowaniem obwiniony R. G. wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 87 § 1 kw. Zgodnie z przepisem art. 46 ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi stan po użyciu alkoholu zachodzi, gdy zawartość alkoholu w organizmie wynosi lub prowadzi do:

- 1) stężenia we krwi od 0,2‰ do 0,5‰ alkoholu albo
- 2) obecności w wydychanym powietrzu od 0,1 mg do 0,25 mg alkoholu w 1 dm³.

W kontekście wyników badania stanu trzeźwości obwinionego okoliczności niniejszej sprawy wskazują jednoznacznie, że dopuścił się on zarzucanego mu wykroczenia.

Za przypisane oskarżonemu przestępstwo Sąd wymierzył mu karę 300 grzywny. Kara w tym wymiarze jest zdaniem Sądu adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, godzącego w bezpieczeństwo w komunikacji.

Jednocześnie uwzględniając okoliczności niniejszej sprawy Sąd doszedł do wniosku, że celowe jest odstąpienie od orzeczenia wobec obwinionego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów, którego orzeczenie jest obligatoryjne w przypadku ukarania za wykroczenie z art. 87 § 1 kw. Warunkiem stosowaniu wymienionej instytucji łagodzącej konsekwencje odpowiedzialności jest – stosownie do § 1 art. 39 – zaistnienie tzw. wypadku zasługującego na szczególne uwzględnienie. Ocena czy sytuacja taka zaistniała opiera się na analizie kryteriów przedmiotowe i podmiotowe, pozwalające na ustalenie czy wypadek taki zachodzi. To pierwsze, to "charakter i okoliczności czynu", a więc elementy związane z samym czynem, choć nie tylko te, które wchodzi w zakres jego znamion (jak rodzaj naruszonego dobra, rozmiar szkody czy sposób działania sprawcy), a więc i np. przypadkowość zachowania, waga naruszonych reguł ostrożności, czy reagowanie na krzywdzące zachowanie innej osoby itd., te drugie to "właściwości i warunki osobiste", a więc okoliczności związane z osobowością sprawcy, jego poziomem intelektualnym, warunkami bytowymi, socjalnymi itd. Odnosząc powyższe uwagi do okoliczności niniejszej sprawy Sąd zważył, że zachowanie obwinionego miało charakter przypadkowy, a z jego wyjaśnień – nie podważonych dowodami odmiennej treści – wynika, że spożywając alkohol w noc sylwestrową podjął on starania, aby uniknąć ryzyka prowadzenia następnego dnia samochodu pod wpływem alkoholu.

Dodatkowo należy podkreślić nieznaczny stopień przekroczenia przez obwinionego dopuszczalnego stężenia alkoholu w organizmie, na co wskazują wyniki badań, jakim został poddany po zatrzymaniu przez Policję. Szczególnie znamienne jest w tym wypadku, że stężenie to wykazywało znaczącą tendencję spadkową, zaś ostatni wynik kształtował się na poziomie dolnej granicy wielkości definiującej stan po użyciu alkoholu, będący podstawą karalności za będące przedmiotem sprawy wykroczenie. Obwiniony nigdy wcześniej nie wchodził w konflikty z prawem, cieszy się pozytywną opinią środowiskową. Sąd miał na względzie również i te okoliczności, że celem orzeczenia środka karnego byłoby w tym wypadku wzmocnienie wychowawczej i zapobiegawczej funkcji kary, podczas gdy zdaniem Sądu już sam wynik niniejszego postępowania oraz fakt zatrzymania obwinionemu prawa jazdy od daty zdarzenia będą wystarczające dla osiągnięcia wobec niego tych celów. W ocenie Sądu okoliczności przedmiotowego zdarzenia nie wskazują, aby obwiniony swoją postawą stwarzał zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, przez co jego dłuższe wykluczenie z udziału w nim jest nieuzasadnione.

Biorąc pod uwagę sytuację materialną oskarżonego orzeczono w pkt. III wyroku o kosztach procesu, kierując się treścią art. 118 § 1 kpw.